

خواردن له بیاباندا

دەرچوون ۱۶، ۱۷

له وانه ی رابردوودا، بینیمان چوون خودا گه لی ئیسرائیلی پزگار کرد له دستی فیرعون و سویاکه ی. کاتی گه لی ئیسرائیل گه یشته نه لیواری دهریای سوور، هیچ شینواریکی قوتاربوونیان نه بوو له سویای فیرعون. به لام بینیمان چوون خودا ئاوی دایه لاهه بویان بو ئوه ی بتوان له ناوه راستی دهریاکه وه و له وشکانی دا بپه رنه وه. به لام کاتی سویای میسر ویستی بپه ریتته وه، هه موویان خنکان. بویه، له و پوژه په روه ردگار خودا گه لی ئیسرائیلی پزگار کرد له دستی خه لکی میسر. کاتی هیزه مه زنه که ی په روه ردگاریان بینی، لیی ترسان و گورانیان بو ووت، (گورانی بو خوداوه ند ده لیم هیز و سروودم خوداوه نده، بووه به رزگاری بوم)

ئیسنا له سیپاره ی دهرچوونین، که گه لی ئیسرائیل له چوله وانیدان له نیوان میسر و کنعان. کنعان ئه و ولاته ی که خودا به لئینی دابوو بیدات به باپیره یان ئیبراهیم و نه وه کانی، تاکو بین به خاوه نی. ئه مپو ده بینین چوون خودا نانی گه لی ئیسرائیلی دا له بیابان. نووسراوه پیروژه کان پیمان نیشان دهدات چوون خودا خو ی له پیشیاندا رویش، به پوژ له هه ورکی گوره دا و به شه ویش له گلپه ی ناگیرکدا. شتیکی بی گومانه، ئه گه ر خودا ناگای لییان نه بووایه و رینمای نه کردنیایه، ئه و ده فوه تان له ده شتایی.

با هه ول بده ین ئه و بارودوخه بینینه پیش چاومان که گه لی ئیسرائیل که وتنه ناوی. کومه لئیکی زور بوون - زور زور له خه لکی هه ولیر زورتر بوون! به نیو بیابانکی وشکدا ده په رنه وه بی نان و ئاو. بیر ی لی بکه وه! کومه لئیکی زور به ده شتاییه کی خول و پر له درکدا ده پوون! خیله کانی ئیسرائیل چوون له ژیان ده میننه وه؟ کی ده توانی له هه ره شه ی مردن له برسا و له توینا پزگاریان بکات؟ چوون ئه و جه ماوه ره زوره به خویان و میگه له کانیانه وه نان و ئاو ده دوژنه وه با ی ئه وه نده ی له ژیاندا بمیننه وه له و ده شته دا؟ ئایا ده توانن خویان نان بده ن؟ نه خیر! ئه ی کی ده توانی نانیان بدات؟ ته نها یه ک وه لام هه یه. ته نها خودا ده توانی نانیان بدات و بیانپاریزی!

ئایا گه لی ئیسرائیل متمانه یان به خودا کرد؟ یا خود نیگه ران بوون چی بخوون و چی بخونه وه؟ بی گومان ده بوایه گه لی ئیسرائیل متمانه یان به په روه ردگار خودا بکرده یه. خودا زور شتی مه زنی بویان کردبوو. نازادیانی کرد له کویلیایه تی و به ندایه تی له پښتانه ده په تاکه وه. توبه ره کانیانی له مردن پزگار کرد به خوینی به رخنه کان. پښتانه کی وشکی بویان کرده وه له ناوه راستی دهریاکه. وه ئیسناش له پیشیان دهروات له ناو هه ورکدا بو ئه وه ی پیشه وایه تیان بکات تاکو بگه ریتنه وه خاکی کنعان، هه ر وه که به لئینی دابوو به باپیره یان ئیبراهیم زور له وه پیش. تو چی ده لئی؟ پیت وایه گه لی ئیسرائیل متمانه یان به خودایان هه بیته؟ ئایا باوه رپیان به وه هه بوو که خودا ده توانی به لئینه که ی بینیتته دی؟ با بچینه ناو نووسراوه پیروژه کانی و وه لامه که بدوژینه وه.

له به شی شازده هه م له سیپاره ی دهرچوون ده خوینینه وه، له ته وراتی موسا. نووسراوی پیروژ ده فهرموی:

(دهرچوون ۱۶) ^۱ دوا ی ئه وه له ئیلیم کوجیان کرد و هه موو کومه لی نه وه ی ئیسرائیل هاتن بو (چوله وانی سین) که له نیوان ئیلیم و (سینا) یه، له پوژ ی پانزه ی مانگی دووه م دوا ی دهرچوونیان له خاکی میسر. ^۲ هه موو کومه لی نه وه ی ئیسرائیل له چوله وانی دا بوله بولیان له سه ر موسا و هارون کرد. ^۳ نه وه ی ئیسرائیل پیمان وتن: (خوژگه به ده ستی خوداوه ند له خاکی میسر دا بمردینایه، بو خویمان لای مه نجه لی گوشت دانیشتبووین و به تیبری نانمان ده خوار، ئیمه تان دهره پنا بو ئه م چوله وانییه تا هه موو ئه م خه لکه به برسیتی بکوژن.)

باشه، ئایا خیله کانی ئیسرائیل متمانه یان هه بوو به خودا؟ نه خیر، نه یانبوو! به لکو نار هزاییان دژی ئه و و موسای پیغه مبه ره که ی دهرده بری. باشه، خودا چوون وه لامیانی دایه وه. (دهرچوون ۱۶) ^{۱۱} خوداوه ندیش له گه ل موسادا دووا و فهرموی: ^{۱۲} (گویم له بوله بولی نه وه ی ئیسرائیل بوو، له گه لیان بدوی و بلی، ئیواران گوشت ده خوون و به یانی تییر نان ده بن و ده زانن که من خوداوه ند خوداتانم.) ^{۱۳} ئه وه بوو له ئیواره سوکسه به رز بوونه وه و ئوردوگاکیان داپوشی، به یانیش شه ونم له ده وره بری ئوردوگا که وتبوو. ^{۱۴} کاتی شه ونمه که وتوو که ش به رز بووه، بینیان ئه وه تا له سه ر رووی چوله وانییه که شتیکی وردی وه ک تویکل، ورد وه ک زوقم

له‌سره زه‌وییه‌که‌یه. ^{۱۵} کاتیک نه‌وه‌ی ئیسرائیل ته‌مه‌یان بینی به‌یه‌کتریان وت: (ته‌وه چییه؟) چونکه نه‌یاندنه‌زانی چییه. موساش پیی وتن: (ته‌وه ته‌و نانه‌یه که خوداوه‌ند به‌ئیوه‌ی داوه تا بیخون. ^{۳۱} مالی ئیسرائیلیش ناویان له نانه‌که نا (مه‌ن) و وه‌ک توی گزنیژ سپیه و تامیشی وه‌ک گالگالی به‌هه‌نگوینه.

خودا ناوها نانی گه‌لی ئیسرائیلی دا له ده‌شتدا، تاکو ته‌و پوژه‌ی گه‌یشتنه‌ خاکی که‌نعان. بینیت خواردنه‌که له کوپه‌ هات؟ له ناسمانه‌وه هات. له‌لای خوداوه هات. نایا گه‌لی ئیسرائیل شایه‌نی ته‌و خواردنه بوون که خودا بویانی نارده خواره‌وه؟ نه‌خیر! شایه‌نی هیچ شتی‌ک نه‌بوون ته‌نها سزای خودا نه‌بیټ له‌بهر ته‌و هه‌موو بی باوه‌ری و بی منه‌تیان. ته‌نها له‌بهر به‌زه‌یی خودا بوو که ته‌وان له برسان نه‌مردن له بیاباندا.

ئیستاش با به‌رده‌وام بین له خویندنه‌وه با ببینن چی پووی دا جاریکی تر، کاتی گه‌لی ئیسرائیل ناوی خواردنه‌وه‌یان نه‌ما. له به‌شی حه‌فده‌مه‌مین ده‌خویننه‌وه. نووسراوی پیرۆز ده‌فهرموئ: (ده‌رچوون ۱۷) ^۱ ئینجا هه‌موو کومه‌لی نه‌وه‌ی ئیسرائیل له چوله‌وانی سینه‌وه کوجیان کرد به‌گوپه‌ری کوجه‌کانیان کاتیک خوداوه‌ند فهرمانی پیی ده‌کردن، جا له (ره‌فیدیم) لایان دا و ناویش نه‌بوو بو خواردنه‌وه بو گه‌ل. ^۲ جا گه‌ل کردیان به‌ده‌مه‌قالی له‌گه‌ل موسا و وتیان: (ناومان بده‌نی بیخویننه‌وه). موساش پیی وتن: (بو چی ده‌مه‌قالییم له‌گه‌ل ده‌که‌ن؟ بوچی خوداوه‌ند تا‌قی ده‌که‌نه‌وه؟) ^۳ گه‌ل له‌وئ تینووی بوو بو ناو و که‌وته بوله‌بؤل به‌سهر موسادا و وتیان: (بو چی ئیمه‌ت له میسره‌وه سهر خست، تا خومان و مندال و ناژه‌لی مالیمان به‌تینوویتی بکوژیت؟) ^۴ ئیتر موسا هاواری بو خوداوه‌ند کرد و وتی: (چی له‌م گه‌له بکه‌م؟ پاش که‌میکی تر به‌ردبارانم ده‌که‌ن.) خوداوه‌ندیش به‌موسای وت: (له پییش گه‌لدا پرۆ و له پیرانی ئیسرائیل له‌گه‌ل خوتدا بیه و ته‌و گولچانه که له نیلتدا پیی له‌گه‌ل ده‌ست بیه و پرۆ. ^۵ ته‌وه‌تا من له پیشت له‌وئ له‌سهر ته‌و تاشه‌ برده له خورپف وه‌ستوم، له تاشه‌ به‌رده‌که ده‌ده‌یت و ناوی لی درده‌چیت و گه‌ل ده‌خویننه‌وه). موساش وای کرد له‌به‌رچاوی پیرانی ئیسرائیل. بویه، گولپه‌یه‌کی مه‌زنی ناو هه‌لقولا له به‌رده‌که‌وه به‌ناو بیاباندا و هه‌موویان ده‌ستیان به‌خواردنه‌وه کرد، خویان و مه‌رومالاتیان.

با لیره‌ راوه‌ستین و هه‌ندیک بیر بکه‌ینه‌وه له‌م چیرۆکه‌ی ده‌یخویننه‌وه ته‌مرو. له‌پاش ته‌و هه‌موو شته‌ی خودا بو گه‌لی ئیسرائیلی کرد، نایا باوه‌ریان پیی هه‌بوو؟ نایا دلایان پر بوو له ستایش و سوپاس گوزاری له‌بهر ته‌و هه‌موو شته‌ی بویانی ته‌نجام دابوو؟ نه‌خیر! متمانه‌یان به‌خودا نه‌بوو. له‌باتی ته‌وه بوله‌بؤلایان ده‌کرد و دژ به‌و خودایه‌ قسه‌یان ده‌کرد که له زور زور مه‌ترسی پرگاریانی کردبوو.

ته‌ی خودا چی کرد؟ په‌روه‌ردگار خودا، به‌نارامی و چاکی خوی نان و ناوی پییان دا له بیاباندا. ته‌ی باشه‌ گه‌لی ئیسرائیل شایه‌نی چاکه‌ی خودا بوون؟ نه‌خیر! ته‌نها شایه‌نی دادوهری خودابوون. ته‌ی باشه‌ بوچی خودا چاکه‌ی خوی پییان نیشان دا؟ له‌بهر ته‌وه‌ی خودا دلسوژه و به‌به‌زیترینه. ته‌و خودایه، دلسوژترین خودایه، به‌به‌زیترین خودایه. وه له‌بهر به‌زه‌یی خوی، نان و ناوی بو گه‌لی ئیسرائیل دابین کرد، هه‌رچه‌نده ته‌وان گونا‌هباری بی منه‌ت بوون! ته‌گه‌ر پرگاربوون له برسیه‌تی و تویننه‌تی پشته‌ی به‌چاکه و شایه‌نی خودی خه‌لک بوايه، ته‌وا بی گوومان خودا وازی لیان ده‌هینان له برسا بمرن له بیابان.

هه‌روه‌ها ده‌بیټ بزانی که خودا ته‌وانی نه‌پاراست ته‌نها له‌بهر به‌زه‌یی خوی، به‌لکو له‌بهر پاراستنی وشه‌ی خوی. خودا دلسوژه به‌رامبه‌ر هه‌موو به‌لینه‌کانی خوی – وه پیشت به‌لینه‌کی گرنگی دابوو سه‌باره‌ت به‌گه‌لی ئیسرائیل. هه‌روه‌ک فیروبوین، خودا به‌لینه‌ی دابوو که هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی جیهان به‌ره‌که‌تدار بکات له رېځگای نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل، له‌بهر ته‌وه‌ی ده‌بوايه پیغه‌مبه‌ران و نووسراوه پیرۆزه‌کان و پرگاری ده‌ری جیهان له‌نیو ته‌واندا به‌اتبايه. به‌لی، خودا دلسوژه و پره‌ له‌به‌زه‌یی! خودا خودای پاستی و خودای خوشه‌ویستییه. بی گوومان خه‌لکه‌کانی ئیسرائیل شایه‌نی خوشه‌ویستی خودا نه‌بوون. له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا، کاتی به‌گوپی خودایان نه‌کرد و دژی قسه‌یان کرد، خودا دلسوژی و خوشه‌ویستی خوی سه‌لماند به‌خودارن پیدانایان له ناسمانه‌وه.

په ننگه همدېکې بېرسن، (چېرېکې گه لې ئیسرائیل چ به هایه کی هیه بؤ ئیمه نه مړو؟) وشه ی خدا ده فېرموئ: (جا هم شتانه یان وهک په ند به سه رهات، بؤ ناگاداری ئیمه ش نووسراوه.) (۱ کورنوس ۱۰: ۱۱) چوڼ خدا نه وهکانی ئیسرائیلی له هیزی بیابان پزگار کرد، به هه مان شپویه خدا ده یوئ هه موو نه وهکانی ئادم له هیزی گونا ه پزگار بکات.

نایا گه لې ئیسرائیل ده بویه چی بکېن بؤ نه وهی نه فو وئین له بیاباندا؟ به ئاسانی ده بویه نه و خواردنه ی خدا له ئاسمانه وه بویانی باراند خر بکېنه وه و بیخوڼ. نه ی له کوپوه پزگار بونه که یان بؤ هات؟ نایا به ماندوویونی خو یان بوو؟ نه خیر! پزگار بونیان له پښتو خوداوه بوو. نه وان هیچ هیزیکیان نه بوو خو یان پزگار بکېن له برسپه تی و مردن. هیچیان پئ نه کرا جگه له وهی نه و خواردنه خر بکېنه وه و بیخوڼ که خدا له ئاسمانه وه بویانی نارد.

نووسراوه پیروزه کان پیمان نیشان ددات که ئیمه هه موومان گونا هبارین وهک نه ته وهی ئیسرائیل و هیچ توانایه کی پزگار کردنی خو مان نیه، نه له هیزی گونا ه ونه له دادوهری راستو دروستی خدا. په ننگه ئیمه به ناو بیابانکی وشکدا نه پوین وهک لې ئیسرائیل، به لام سپه ری مردن هیشتا له سه ره مانه وهک چوڼ له سه ره ئوانیش بوو. وشه ی په روه ردگار پوونه: هه ر که سپک شپواری پزگار بون که خدا دابینی کردوه په ت بکاته وه، نه واده مریت له ناو گونا ه که یدا و ده که ویته ناو ناگری تاهه تایی دوزخ. نه مانه بیری خو ش نین. مردن له ناو گونا ه! پوو به پووی دادوهری ببه وه! بؤ ناو دوزخ! نه مانه مآساتی زور ناخو شن! به لام، مرگینی خو ش نه وهیه که که س نابیت له ناو گونا هدا بمریت. هه روهک چوڼ خدا نانی ئیسرائیلیه کانی دا بؤ نه وهی بژین و نه مرن له برس له دهشت و کیو، به هه مان شپوه خدا (خواردنی) پیمان داوه بؤ نه وهی به ره که تدار بین له م ژیا نه و تاهه تا له ژیا نی پاشتر!

نه و (خواردنه) چیه که ژیا نی تاهه تایی ده به خشی؟ نایا ده توانین له بازار خواردنیک بکړین که بتوانئ نه و هیزه مان بداتی بژین تاهه تا له جزووی خودا؟ نه خیر! خواردنی وانیه له بازار! نه ی باشه نه م (خواردنه) چیه و له کوپیه که ژیا نی تاهه تایی ده به خشی؟

ده بیت بزانی که پاش نزیکه ی هه زار و پینچ سه د سال له پاش نه وهی گه لې ئیسرائیل گه زوه یان خوارد له بیابان، خودا پزگاری ده ره که ی نارد خواره وه، پزگاری ده ری جیهان. نه و نه و (خواردنه یه) که خودا دابینی کردوه بؤ نه وهی خه لکی جیهان پزگار بکات له هیزی گونا ه و مردن و دادوهری و دوزخ. با بخوینین و به وریایی بیربکه ینه وه سه بارت به وهی پزگاری ده ره که خوی فېرموویه تی کاتی له سه ره زوی بوو. فېرمووی، (راستی راستیان پئ ده لیم: نه وهی باوه پ بهینیت ژیا نی تاهه تایی هه یه. منم نانی ژیا ن. باوکانتان له چو له وانی دا مه نیان خوارد و مردن. ته مه نه و نانه یه که له ئاسمانه وه دابه زیوه، تاکو نه وهی لپی بخوات نه مریت. منم نه و نانه زیندووهی که له ئاسمانه وه دابه زیوه... نه وهی بیته لام هه رگیز برسی نابیت، نه وهش باوه پم پئ بهینیت هه رگیز تینووی نابیت.) (یوحنا ۶: ۴۷-۵۱، ۳۵)

له وانیه داهاتو ماندا، ده ست به بینینی نه وه ده که یین چوڼ خودا ده پاسپارده که ی دا به ئیسرائیل.

خوداش به ره که تدارت بکات کاتی به وردی سه رنجی نه وهی که پزگاری ده ره که رایگه یاند، فېرمووی، (منم نانی ژیا ن. نه وهی بیته لام هه رگیز برسی نابیت، نه وهش باوه پم پئ بهینیت هه رگیز تینووی نابیت.) (یوحنا ۶: ۳۵)

پښتو ژبې د دروستۍ:

وهزی خوینلنه وهی کتلی پیروز

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

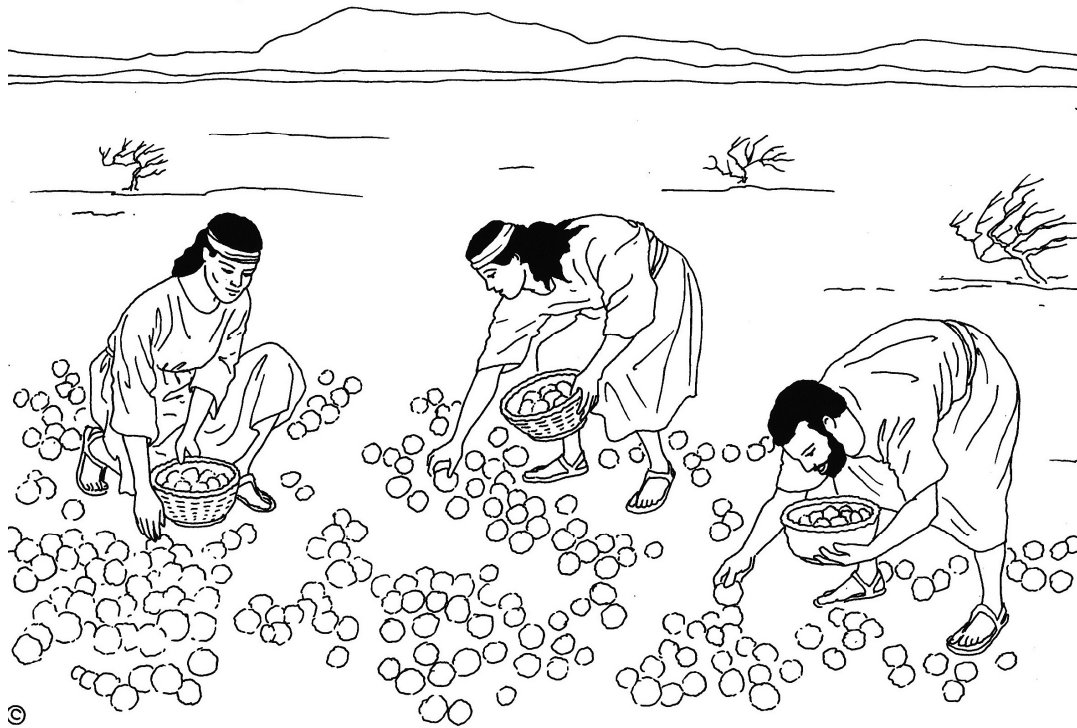
Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

هم خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} په خه ش کراوه ته.

به ره هه هینار: کومه له ی پښتو راستو دروستی

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org

گرنگترین پرسپاره کان بۆ ئەم وانەیه:

۱. خێله کانی ئیسرائیل چۆن له ژيان دەمیننه وه؟ کێ دهتوانی له هه‌رپه‌شه‌ی مردن له برسا و له توینا پرځاریان بکات؟ چۆن ئەو جه‌ماوهره زۆره به خۆیان و میگه‌له‌کانیان وه نان و ئاو ده‌دۆزنه‌وه با‌ی ئەوه‌نده‌ی له ژياندا بمیننه‌وه له‌و ده‌شته‌دا؟
۲. ئایا ده‌توانن خۆیان نان بده‌ن؟ ئە‌ی کێ ده‌توانی نان‌یان بدات؟
۳. ئایا گه‌لی ئیسرائیل متمانه‌یان به‌ خودا کرد؟ یاخود نیگه‌ران بوون چی بخۆن و چی بخۆنه‌وه؟
۴. تۆ چی ده‌لیی؟ پیت وایه‌ گه‌لی ئیسرائیل متمانه‌یان به‌ خودایان هه‌بیت؟ ئایا باوه‌ریان به‌وه هه‌بوو که خودا ده‌توانی به‌لینه‌که‌ی بینه‌ته‌ دی؟
۵. خواردنه‌که‌ له‌ کوپوه هات؟
۶. ئایا گه‌لی ئیسرائیل شایه‌نی ئەو خواردنه‌ بوون که خودا بۆیان نارده‌ خواره‌وه؟
۷. له‌پاش ئەو هه‌موو شته‌ی خودا بۆ گه‌لی ئیسرائیلی کرد، ئایا باوه‌ریان پیی هه‌بوو؟ ئایا دلایان پر‌بوو له‌ ستایش و سوپاس گوزاری له‌به‌ر ئەو هه‌موو شته‌ی بۆیان ئە‌نجام دابوو؟
۸. بۆچی خودا چاکه‌ی خۆی پێیان نیشان دا؟
۹. رهنگه‌ هه‌ندیک بېرسن، (چېرۆکی گه‌لی ئیسرائیل چ به‌هایه‌کی هه‌یه بۆ ئیمه‌ ئە‌م‌رۆ؟)
۱۰. ئایا گه‌لی ئیسرائیل ده‌بوا‌یه‌ چی بکه‌ن بۆ ئە‌وه‌ی نه‌فه‌وتین له‌ بیاباندا؟
۱۱. ئە‌ی له‌ کوپوه پرځاریبوونه‌که‌یان بۆ هات؟ ئایا به‌ ماندوو‌بوونی خۆیان بوو؟
۱۲. ئە‌و (خواردنه) چیه‌ که ژيانی تا‌هه‌تایی ده‌به‌خشی؟ ئایا ده‌توانین له‌ بازار خواردنیک بکړین که بتوانی ئە‌و هیزه‌مان بداتی بژین تا‌هه‌تا له‌ حزووری خودا؟